

Posamezna številka:

60 vinarjev.

TABOR izhaja vsak dan, razven ob nedeljah in praznikih, ob 18. uri z dnevno naslednjega dne izjemo celoletno 120 K, polletno 60 K, četrtletno 30 K, mesečno 10 K. Inzerati po dogovoru. Pri vsakrati obliži popost.

Naravnost se pri upravi TABORA, MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREJENSTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 278. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, levo. Telefon št. 24. Št. posameznikov in članov št. 11.787.

Na naročila brez denarja ne gre. — Reklami se ne vrnejo.

Leto: I.

Maribor, sreda 13. oktobra 1920.

Številka: 40.

Nemčursko in volksverovsko divjanje po Koroškem.

Nemčurji in volksverovci napadajo naše ljudi ter jim požigajo hiše. — Izid bo znan najbrže že jutri.

Ruska tragedija.

Maribor, 12. oktobra.

V teh dneh so se naše oči upirale samo na Koroško, kjer je imelo nedeljsko glasovanje odločiti usodo te naše najstarejše zemlje. V tem splošnem prislusku glasov iz Koroške smo čisto prezrli velikanski politično-zgodovinski dogodek v Rigi: mirovno konferenco Rusije in Poljske, ki je najvažnejša, kar se je v svetovni politiki izvršilo po dovršenem preobratu, ker pomeni nič več in nič manj kakor konec edine slovanske velesile.

Edina slovanska velesila velika Rusija je bila na poti istotako centralno-evropski skupni bivših velesil Avstro-ogrske in Nemčije, kakor tudi zapadni skupini Angliji in Franciji. Ti dve državi sta jo v svetovni vojni sicer potrebovali, da jima je pomagala proti Nemcem, ko pa so čutili, da bo zmaga njihova, jim je postala odveč. Hoteli sta se je iznebiti, da bi ne bilo treba deliti z njo vojnega plena. Vodilno vlogo je pri tem igrala seveda Anglija. Če bi bila izšla Rusija iz svetovne vojne kot zmagovalka, bi bila postala nevaren tekmelec te poslednje. Angleški načrt se je posrečil — Rusija je kljub zmagi nad centralnimi velesilama — postala premaganka. Premagala in na tla podrla jo je notranja vojna — revolucija.

Po prvih žalostnih dneh Rusije je začela na njenem nebu vedno bolj žareti moč boljševizma, ki je nekaj časa delal naravnost čudeže. Mi, ki smo si želeli vedno močno in enotno Rusijo, smo pozdravili tedaj tudi boljševizem, kljub temu, da smo principi-

jelno njegovi nasprotniki. Toda bili smo tedaj trdno prepričani, da zamore Rusijo rešiti razpada ravno ta boljševizem, ker le on je imel pogum, da se je uprl vsem in vsému, istotako enim kakor drugim sovražnikom. Pri tem pa smo stavili vanj le preveč upanja. Prehitro je prišel dan, ko se je tudi boljševiška sreča spreobrnila v nesrečo. Po velikih in sijajnih uspehih na vseh nešteti boljševiški so prišli še večji in še usodnejši neuspehi. Človeku, ki zasleduje zgodovino Rusije se zdi, da se njena zgodovina vedno ponavlja. Kadar se njena sreča dvigne na višje, tedaj omaga, ko vsak pričakuje sijajno zmago, pride žalostna katastrofa.

Tedaj se je izkazalo, da tudi boljševizem ni bil v stanu spremeniti Rusiji določene usode — da mora razpadati. In razpadla je. Njen razpad je zapisan in podpisan v premirni pogodbi v Rigi, ki določa, da moskovska sovjetska vlada pristaja na neodvisnost Ukrajine in Bele Rusije. Tako nastaja iz nekdanje velikanske Rusije, ki je obsegala vso vzhodno Evropo in velik del Azije poleg nešteto manjših narodnih držav tudi troje ruskih držav. Ni bilo torej dovolj, da so od nje odpadle vse pokrajine obljubene po neslovanskih narodih, celo ozemlje, na katerem žive Rusi sami, je razpadlo na tri dele, v tri samostojne države. Ni pa izključeno, da se bo celo takozvana Velika Rusija razdelila še sama na več delov.

Ruski narod se je kakor n. pr. jugoslovanski delil vedno na tri dele: na Velikoruske, Beloruske in Ukrajince ali Rusine. Razlika med temi tremi deli je bila zelo majhna, obstajala je

le v nekaterih dialektičnih posebnostih, vendar pa nikakor ni bila tako velika, da bi vsled tega ne mogli tvoriti en sam narod z enim samim književnim jezikom. Tendence po ožamosvojitvi je izvirala deloma iz separatističnih teženj nekaterih političnih in literarnih pustolovcev, deloma pa iz zunanjih, enotni Rusiji škodljivih vplivov. Čuden je v tem oriru ta ruski pokret za razdelitev v oči gled našemu za združitev. Dočim se pri nas skuša združiti tri naša plemena v en sam narod, se skuša v Rusiji iz enega samega naroda napraviti tri plemena in iz njih tri narode.

Boljševiki so bili proti temu cepljenju, toda oni so sedaj kot premaganci morali pristati na od Poljakov zahtevano delitev. Danes imamo torej že tri ruske države in jutri bomo morda imeli tudi že tri narode, ki bodo več ali manj sovražni eden drugemu. Žalosten je ta pojav, dvakrat bolj žalosten še radi tega, ker zadevijo v živo tudi nas ostale Slovence. Sicer smo prepričani, da ta razdelitev ne mora ostati trajna, toda kar je poglavitno in važnejše kakor vse drugo je to, da je seme razdora zasejano, seme ki lahko, če bo imelo čas in priliko, vzklasi v velik razdor. Deliti je lahko, nič lažjega ni na svetu nego to, a težko je zopet — združiti.

Katastrofa, ki je sedaj končno neizbežno zadela Rusijo, je silno tragična. In preteklo bo mogoče dolgo let, predno bo zopet popravljena in kar je še važnejše, stalo bo to popraviljanje ogromne sile, naporo in žrtve celega, danes v tri dele razdeljenega naroda. Nešteto ruskih življenj bo trpelo in krvavelo za ta cilj, za dosego

onega, kar so že imeli, pa so v zakrknjeni samoglavnosti zapravili, vrgli od sebe v stran kakor otrok cekin, ki ne domneva njegove vrednosti.

Tako stojimo danes pred razvalinami po nemarnem zapravljene veličine in težko nam je pri srcu; kakor ob grobu brata nam je, ki je bil čil in močan, da bi bil gore prestavljal, bogat kakor knez, pa je vse to čilost, moč in bogastvo razmetal ter končno izvršil še — samomor.

Kriza italijanskega socijalizma.

Zadnje dobo preživlja socijalizem več ali manj v vseh deželah težke krize. Tako je pri nas v Jugoslaviji, kjer se vedno bolj jasno cepi v desni in levi blok, tako je v Nemčiji, tako v Čehoslovaški in istotako seveda tudi v Italiji. Prvi početki krize italijanskega socijalizma datirajo še iz predvojne dobe. Bissolati je s svojimi stranko ter ustanovil t. zv. »socijalistično združenje«, ki ima tudi še danes svoje zastopnike v komori. Med vojno se je razdor še povečal. Mnogo je bilo socialistov, ki so zavzeli nekako isto stališče, kakor so ga zavzeli napram vojni nemški socijalni partiji. Ti italijanski socijalni partiji so videli v vojni samo borbo proti nemškemu militarizmu, niso pa videli v njej laškega imperijalizma, dočim so drugi gledali globlje ter vojno obsodili. Od tega svojega stališča se niso odaljili niti kljub vsem šikanam, preganjanjem, ječam in cenzuri. Vendar pa so tedaj zmagali še pravi socialisti

L. Jadrancov:

Poglavje o Jadranu.

(Dalje.)

Celo III. poglavje posvečuje pisatelj nacionalnemu vprašanju. Dokazuje da so Italijani le v malem številu potomci romanski ali naselenci iz krajevine, dočim so Jugoslovenci avtokrantsko prebivalstvo, ki ne prebiva od včeraj v krajih, na katere aspirirajo iredentisti.

Pozneje pravi, da se more najti slovenske elemente aktualne že v predrimski zgodovini. Po zgodovinskih podatkih utemeljuje, da se je nahajal slovenski življenj že v neznani prošlosti.

Cesare Cantu je vzklilnil o priliki premirja s Trstom besede, s katerimi zaznamuje Trst: »Il porto della futura Slavia«. Po vsem sledečem opazimo, da je bilo v oni dobi razmerje med Jugoslovenci in Italijani prijateljskega značaja, četudi morda samo iz lastnega interesa. V oni dobi so pričeli Italijani delati na to, da dobe v Trstu svojo univerzo in na programu občinskega odbora je bila zaznamovana tudi ena slovanska stolica.

Koliko sprememb se je vršilo od tedaj. Tedaj je pokazala avstrijska vlada svoje germanofilsko lice. Hui-

skala je — tajno sicer — Slovence in Hrvate proti Italijanom in obratno iz jasnega razloga, da širi nemščino. Kakor se je pa pokazalo, je imela ta politika prav malo uspeha v prvotnem načrtu. Slovani in Italijani — tako pravi pisec — se niso ponemčili, tudi če bi spali. Predlogu ital. zastopnikov, da se uvede v Istri ital. uradni jezik in izključi nemški, vlada ni ugodila.

Namestnik Stadion, poznejši minister, je raztolmačil vladin odgovor z utemeljevanjem, da se tam nahaja večina prebivalstva slovanske krvi. In vendar tej večini vlada ni hotela odstopiti niti eno šolo.

Italijani so uvideli, da je prijateljstvo Jugoslovenov za nas potrebno. Ustanovilo se je leta 1846 v Turinu društvo, ki naj vzdrži »l'alleanza italo-slava«, ali bilo je prepozno. Valussi, voditelj tega protirendentističnega društva, piše med drugim: »V južni Slaviji pozdravljam silo, ki vstaja in ki naj simpatizira z Italijo kot protitež proti nemški premoči. — Med Jugoslavijo, ki vstaja in Italijo, ki se vrača v se nazaj, so ti kraji (dalmatinski in juljski) kakor prstan ujedinjenja«. Če bi hoteli dandanes ital. voditelji to izprevideti, na kar jih je opozoril Valussi, za njim Tomaseo in drugi, bi teh večnih

sporov ne bilo in med obema državama bi vladalo sporazumljenje, čigar posledice bi bile blagodejne za obe državi. Danes se ti spomini smatrajo birokratsko utrakvistični; iz Trsta pa so bili tedaj pozdravljeni in odobrovali se je Valussijevo delo, ki je marilo na to, da se odreče Italija narodnostni in politični supremaciji v teh krajih.

Leta 1876 se je izvršil oni pokret med Italijani in Slovenci. Od onega časa ni bilo več miru — eksplodiral je iredentizem z ene strani, z druge slovensko-hrvaški »tabori«. Ne tedaj, kakor tudi ne sedaj ni bilo mogoče določiti mej med Jugoslovenci in Italijani. Zadnji — pravi Vivante — govorijo Hrvatom in Slovincem: »Pojdite v Zagreb, v Ljubljano, na vaš dom; mi hočemo ostati gospodari v naši hiši! Slabo je pa pri tem dejstvo, da je ta hiša bila in je še sedaj javna občina in prebivalci podstrešja kakor tudi pritličja ne morejo složno prebivati v njej, tudi če hočejo.«

Pisec dokazuje dejstvo, da se nahajajo Slovenci in Hrvati v Trstu, Pulju in Gorici; da jih je mnogo, a ni res, da so poitalijančeni, ampak »si multipliano con ritmo accelerato«. O poitalijančenju prebivalstva se lahko vsak prepriča, če vzame v roko katero-

sibodi »Guida di Trieste«. Opazil bo s površnim, slučajnim listanjem, koliko imen je slovanskih in poitalijančenih. To so imenovali Slovenci: »Italianita artificiale« (umetna italianizacija). On pa meni, da je bilo to prej spontano in dodaja: »Umetnosti za podaljšanje fenomena (italijanizacije) se začnejo sedaj, t. j. v zadnji dobi.

Prijatelj se bavi z obširno statistiko, poroča o načinu štetja pod avstrijsko vlado. Razkriva neusmiljeno potvarjanje od strani oblasti in podaja popravljane številke. Opozarja na analfabetizem, ki je strašen, a zaključuje, da lahko odvrča narod krivdo na Italijane in Madžare, ki jim niso dopustili nikakih šol. Pisatelja, kakor poštenega in nepristranskega človeka, je to za Italijanstvo sramotno nabiranje statističnih podatkov močno dirnilo in dal temu svojemu prepričanju primerno duška.

Kako so sprejeli nacionalisti to Vivantejevo izjavo na znanje, mi ni znano. To jim je bil hud udarec v lice in storiti ga je mogel le mož, ki si je zvest svoje resnične trditve.

(Dalje prihodni.)

ar so preglašili za izdajalca socializma vsakogar, ki bi odobral vojno. Temu so se pokorili skoro vsi, če izvememo le Raimonda, ki se je odločil ter postal najstrastnejši zagovornik nacionalističnega imperijalizma in nekaj drugih. Radi teh par pa enotnost ni trpela in stranka se je srečno prerila nedeljena v mirovno povojno dobo.

Do prvih resnih nasprotij pa je prišlo še pred letom dni na strankinem kongresu v Bologni, na katerem so prvič nastopili radikalni elementi, boljše-viki, s svojimi zahtevami, ki so obstojale v glavnem v proglasitvi državljanske vojne ter ustanovitvi sovjetov. Na tem kongresu pa so zaenkrat zmagali na vsa komunistična gesla in na tretjo internacijo, ki pa se vendar poslužujejo še parlamentarnega boja. To je značilo nekak kompromis struj, ki sta jih vodila Serrati in Bordiga. Kljub temu pa je bil s tem že storjen velik korak na levo — k radikalizmu. Od tega kongresa dalje je stala stranka laških oficijelni socialistov nekako v sredi med nemškimi neodvisneži ter komunisti.

Na ta način se je sicer očevalo zaenkrat še edinstvo, toda vedno in vedno bolj je postajalo očitno, da so mnenja o strankini taktiki deljena. V stranko je prišlo tudi mnogo novih, ki jih je vojna razočarala in ki so identični z našimi znanimi nezadovoljnimi, ki jih imamo posebno v Mariboru mnogo in ki niso bili socialistično odgojeni ter so v socializmu iskale le svojih osebnih koristi. Ti so pritiskali vedno bolj na levo, posebno pa po volitvah v parlament in po Nittijevem padcu. Pri prerakanju o tem, ali naj se sodeljuje v vladi ali ne, je prišlo tudi do mnogih drugih nesoglasij. Pri ravno izvršenem pokretu so zmerni ali reformisti, obsodili zasedbo tovarnen ter izjavili, da taka borba ne vodi k cilju.

Sedaj je med te prepire italijanskih socialistov posegel tudi Ljening, ki zahteva, da se nekatere desničarje izključi iz stranke, pred vsem pa trojica starih, to so: Turati, Traves in Modigliani. Ta Ljeningova zahteva je izzvala v PUS veliko novo borbo mišljenj. Prve dni tega meseca se je sedaj vršila seja italijanskega socializma v Trstu, na kateri naj bi se bilo odločilo o odnosu napram tretji internacionali. Seje se je udeležilo 12 članov. Predložena sta bila dva dnevna reda: Serratijev in Terazzinijev. Serratijev pomirljivi predlog je dobil le pet glasov ter je propadel, zmagal pa je Terazzinijev radikalni ali komunistični predlog, ki je dobil sedem glasov.

Terazzini zahteva razcep stranke ter ustanovitev skrajne komunistične skupine. Odločitev bo padla na kongresu, ki se vrši od 29. decembra t. l. do 3. januarja prih. l. v Firenzi, na katerem bo brezdvomno prišlo do definitivnega razkola. Ta razkol bo pa jako ošibil moč laškega socializma.

Zunanja in notranja politika.

* Razkol socialistov v Mariboru. V Mariboru je sedaj končno prišlo do razkola v socialistični stranki, kar se je že zdavnaj pričakovalo. Pri reklamacijah socialističnih volilcev se je večina izjavila, da so Slovenci, da si potem teh izjav pridobijo volilno pravico, nekaj najzagrizenejših Nemcev pod vodstvom soglasnega Nachtigalla pa se ni hotelo vpisati za Slovence, temveč so iznašli nov naziv — izdali so se za — jugo-

slovenske državljane. Vsled tega jih je oficijelna socialno-demokratska stranka izključila. Ti izključenci so sedaj ustanovili svojo posebno stranko — komunistov, se pa vendarle boje tega naslova ter so si izbrali ime, ujedinjeni socialisti. Tako je dobil Maribor poleg dosedanjih strank še novo stranko — ujedinjene socialiste. Pristaši te nove „socialistične“ stranke so sami najhujši nemški nacionalci.

* Jadranska pogajanja. V soboto se je vršila v Beogradu seja ministrskega sveta, ki je razpravljala v glavnem o pogajanjih z Italijo radi Jadrana. Na tej seji se je baje sklenilo, da potuje z dr. Trumbićem v Italijo tudi minister dr. Ninčić. Naši delegati ne bodo, po tej zadnji vesti, opolnomočeni, ampak bodo morali stati trajno v zvezi z vlado. Pogajanja se bodo pričela baje že tekom nekoliko dni. Nam se zdi nerazumljivo, na kak način pride do tega, da spremlja dr. Trumbića dr. Ninčić, ki je znan kot junak Smola, ki zasmoli vse, česar koli se dotakne. Ali ni dovolj da je zavozil naše finance, ni dovolj, da nas je kompromitiral v Pragi itd. itd.? Sedaj naj nas kompromitira še v našem najvažnejšem — jadranskem vprašanju? Zakaj ne spremlja dr. Trumbića Radović, kakor je bilo prvotno določeno? Če se mislijo v Beogradu igrati tudi s tem našim življenskim vprašanjem, potem se jako motijo, da bo naš del naroda dopustil vse, česar koli se famozni srbski radikali domislijo.

* Vest o novih zvezah. Vest o sklopljenju zveze centralnoevropskih držav spreminjajo vsak dan svoje lice; danes se govori o mali antanti, jutri o peterozvezi, pojutrnjem zopet o nečem čisto novem. Radi tega tudi ni nič čudnega, da so koncem preteklega tedna fabricirali v Londonu vest o zvezi Poljske, Finske, Madžarske in Romunije proti Rusiji. Druga vest pa je hotela vedeti celo o vojaški konvenciji med Romunijo in Madžarsko. Seveda je očitno, da so vse te vesti le navadne govornice brez vsake stvarne podlage. Doslej se razen provizorične zveze med Jugoslavijo in Čehoslovaško še ni sklenila nikaka taka zveza.

* Boljševiški poraz. Razpad boljševiške armade se nadaljuje vedno bolj očitno. Veliki porazi na poljskem in ukrajinskem bojišču so razrahljali še poslednjo disciplino. Radi tega skušajo boljševiški voditelji v Moskvi rešiti vsaj še eno, kar bi se morda rešiti dalo, čeprav tega ni velikó. Pristali so v Rigi na ustanovitev samostojne Ukrajine in Bele Rusije, sedaj pa prosijo za premirje celo generala Wrangla. V zadnjem času se je pričel razpad tudi na južnih bojiščih, tako pri Baku, katerega so izpraznili, kakor tudi v Perziji, odkoder se umikajo. Ruski boljševizem je prekorčil točko svoje slave in sedaj se polagoma toda sigurno bliža svojemu popolnemu porazu, ki pa bo za ruski narod naravnost usoden.

* Francozi se mnogo ne razlikujejo od svojih krvnih bratov Italijanov, kakor navozijo Italijani ob vsaki nepotrebnosti priliki na našo demarkacijsko črto cele bataljone svojih vojakov, tako jih navozijo tudi Francozi v Porenje. Zadnji teden so vsled odpora Nemcev radi oddaje dislovih motorjev spravili Francozi na nemško mejo v Porenju najmanj 150.000 vojakov, ki utrjujejo svoje postojanke. Iz njihovega nervoznega počenjanja je razvidno, da se na svojo „zmago“ ne zanašajo preveč, ter da jim težka vest še vedno ne da po-

koja ter jim ga najbrže tudi ne bo v doglednem času dala, kakor ne Italijanom.

Dnevna kronika.

— G. Vladimir Pušenjak zopet izjavlja. To pot postaja g. državni revizor celo malo drznejši in zahteva od nas, da mu izročimo pisca pisma na dr. Korošca, da more g. Pušenjak „storiti nadaljne korake“. G. Pušenjak, dovolite, da za to pot še namesto pisca še mi ponovno zatrjujemo, da ste Vi brali dotično pismo in ga odobrvali! Če se Vam preveč ne zamerimo, dovolite nam tudi še, da Vam malo osvežimo spomin: Brali ste to pismo na dan zborovanja ozir. po končanem občenem zboru Kmetске zadruge v Splavarski ulici; morda se spomnite, da ste tedaj vpisovali člane, ki so se gledali, čemu se Vi in izročitelj pisma smejeta. Ko ste Vi pismo prebrali, ste napram izročitelja rekli med drugim tudi to-le: „Prav imate, le odposijte pismo, take lumpe treba kaznovati.“ Pri zadnjih besedah seveda ste mislili na dr. Korošca le toliko, da bo dr. Korošec že preskrbel, da se kaznuje v pismu izrečno z imenom omenjeni človek, ki se upa trditi, da je dr. Korošec skušal vihotapiti kar več vagonov jaje preko meje, da je tak človek po Vašem mnenju in javno izrečenem izrazu „lump“. Upamo, da nam prihranite, da Vaš spomin še natančneje osvežimo. To pač za danes še lahko pristavimo, da je mogoče pol ure prej v isti hiši, toda spodaj isto pisno čital Vaš prijatelj g. profesor Bogovič, ki to priznava v isti „Straži“ kakor Vi — nočemo še izgovoriti — lažete, pač pa z mirno vestjo lahko rečemo: še nadalje tajite. In še nekaj Vam lahko zaupamo: Naš informator je ravno Vas do objave Vaše izjave izrečno pohvalil, dočim tega glede g. Bogoviča ni mogel storiti. Zdaj pa se je položaj spremenil: Bogovič priznava, a Vi tajite.

— G. profesor Bogovič priznava, da je slišal o pismu na dr. Korošca. In sicer priznava jako previdno. — „Poleti enkrat — tako pričinja g. profesor — nekako meseca maja ali junija je prišel k meni g. Ivan Veras, zastopnik „Slavije“ in mi je pravil, da je slišal govoriti o dr. Korošču, da izvaža v inozemstvo jajca. „To moramo javiti dr. Korošču,“ pravi g. Veras in mi ponuja neko pismo naslovljeno na dr. Korošca, s katerim ga je hotel obvestiti o teh govoricah. Ali sem tisto pismo čital ali ne, tega se faktično danes ne morem spomniti, (?) ker se mi je zdela stvar premalenkostna in preneumna in sem bil prepričan, da ni nič drugega, kakor izmišljena pocesna govorica in cela vrsta drugih takih govoric, ki so jih politični nasprotniki dorja Korošca zmetali med ljudstvo, da bi mu na ta način vzeli ugled in vpliv. Zato sem tudi rekel g. Verasu: „Pustite na miru celo stvar. Pametni ljudje, ki poznajo dr. Korošca in njegovo delo, itak takih neumnosti ne verjamejo — pobiralcev in raznašalcev pocesnih govoric pa itak ne spreobnete. Dr. Korošec ima zdaj drugih skrbi in bolj pametnega dela dovolj.“ To je bilo vse, kar sem imel jaz opraviti pri celi zadevi. „Naj nam g. profesor Bogovič dovolj, da ga tu prekinemo v njegovi izpovedi, da mu najprej izrazimo svoje odkrito priznanje na njegovem zakasnelem priznanju. Pravimo, zakasnelem priznanju. Kajti g. Bogovič je moral že iz prvega našega poročila sklepati, da gre tu ravno za njegovo osebo. Zakaj se ni pridružil izjavi svojih gg. kolegov v „Straži“ in bi bil še pristavil, da sicer ni dobesedno rečeno profesor bogoslovja ali kot profesor verouka, vendar ne tako daleč od bogoslovja. In zakaj se ni oglasil vsaj po tej izjavi svojih tovaršev v „Straži“? Zakaj je še le čakal, da smo ga naravnost z imenom izzvali na to priznanje? Mi nismo radi tega odlašanja hudi na g. profesorja Bogoviča. Nasprotno. Povzročil nam je veselje, da se je „Straža“ blamirala, ko je skušala naše poročilo osmešiti kot „felbeblovo izmišljotino“, torej kakor da bi se bili mi celo to dr. Korošcu o tej zadevi afera kar na lepo izmišlili. Zato se je g. profesor svojim kolegom v „Straži“ potrdil, da je tako pismo

oziroma obrekovanje res obstojalo. Nehote nam je g. Bogovič še nekaj razkril, namreč, da je ta obdolžitev ali obrekovanje izšlo iz lastnih vrst njegove stranke kajti o tej aferi do izida našega poročila javnosti ni bilo tako znano, da bi bilo to naraslo do splošne „pocesne govorice“. Svoje nadaljne nazore o tem si pridržimo za zaključek o tej aferi. Za danes le še eno vprašanje na g. profesorja Bogoviča: Kako to, ko se tako natančno spominjate, kaj vse ste g. Verasu rekli, ko je prišel s tem pismom do Vas, ne morete pa se za gotovo spominjati, ali ste dotično pismo tudi brali ali ne? Želite, da Vam tozadevno osvežimo spomin? Vsekakor smo Vam hvaležni za Vaše priznanje, da je obrekovanje dorja Korošca izšlo iz Vaših lastnih vrst in da dotičen apel na dr. Korošca ni izmišljotina „križanega feldeblela“.

— Profesor Bogovičeva lekcija „Straži“. Kakor poročamo na drugem mestu, je profesor Bogovič v jajči aferi dr. Korošca spravil „Stražo“ v nemalo zadrego. Predzadnja „Straža“ je že trumfirala, češ, izjave naših gospodov so postavile poročilo „Tabora“ na laž; vse kar piše o tej aferi je „seve, najbrže“ izmišljeno. In zdaj javlja profesor Bogovič v istem listu, da je vse to tudi njemu bilo znano že zdavno enkrat po leti. Toda g. profesor ima še eno lekcijo, ki jo je morda ustrelil na drug naslov, toda odletela je nazaj kamor spada, na njegovo „Stražo“. Izjavlja namreč, da na zavijanja in smešenja ne odgovarja, ker se mu „ta način boja zdi olikanega človeka nevruden“. To je za njegove stanovske tovariše in njihovo pisavo v „Straži“ tako primerna lekcija, kakor je „Straža“ še ni dobila od naše strani. „Straža“ naj bo krščanski list, glasilo olikane slovenske duhovščine, toda ravno v „Straži“ je najti vse drugo, le ne nič krščanskega ali kar bi količkaj kazalo na oliko tistih, ki jo pišejo. Upamo, da bo ta lekcija g. profesorja Bogoviča rodila dobre sadove poboljšanja.

— Plebiscit za Maribor so zahtevali pristaši nove stranke zedinjenih socialistov (zagrizenih nemških nacionalcev) in sicer naj bi ta plebiscit spravila v tek socialnodemokratska stranka. Zavedni delavci pa so jim pokazali vrata ter jih postavili na cesto. Mislimo, da bi bilo najbolje, ako bi naše oblasti poskrbele za to, da bi pristaši te nove „internacionalne“ bili odrešeni „jugoslovenskega jarma“ brez plebiscita.

— Občinska deska Krčevina. Občani Krčevine se pritožujejo, da je občinska deska z ožnanih za vpogled občinstvu preoddaljena. Deska visi na hiši dvorišča, pred katerim se nahaja visoka ograja pred ulico, od koder je do deske blizu 3 m. Vsled tega nedostanka mnogo občanov ni čitalo ožnanih glede volilnega imenika, izostale so pravočasne reklamacije seveda zopet v škodo Slovincem. Po našem mnenju so prizadeti sami krivi, če že ne čitajo listov, zakaj ne zahtevajo, da gerent postavi desko tja kamor spada.

— Himen. Dne 11. oktobra se je poročil gospod Hinko Novak, uradnik v kurilnici učiteljsko gospodično Malko Zupanc. Bilo srečno!

— Seja mariborskega mestnega sosveta se vrši dne 13. oktobra ob 17. uri v mestni posvetovalnici s sledečim dnevnim redom: 1. Osebné zadeve, 2. Domovinske zadeve, 3. Obrtne zadeve, 4. Razno in 5. Slučajno.

— Nove znamke. Iz poštnega ministrstva se doznava, da so iz Amerike dospele na ogled nove poštne znamke, izdelane po naročilu našega ministrstva. Znamke od 1 do 7 dinarjev so izdelane s sliko kralja Petra, znamke od 75 do 2 pari pa s sliko kraljeviča Aleksandra. Razen teh pa so izdelane tudi tri vrste znamk za invalide. Prve predstavljajo boj na Kosovem polju, drugo prehod preko Albanije, tretje pa narodno zedinjenje.

— Obrtna šola za deklice se prične v Vesni (Aškerceva ulica) danes, sredi 13. oktobra, na kar se opozarja stariše in učenke.

— Izobraževalno društvo privatnih nastavljenec v Mariboru. Društveni plesni tečaj za člane se je otvoril dne 8. oktobra ter se vrši nadalje vsaki torek in petek točno od 19.30. uri do

22.30. uri. Udeležba je bila povoljna ter je napravila kot začetek jako dober vtis. Upamo, da pristopi k temu obstoječemu društvu mnogo trgovskih kakor privatnih nastavljenčev, katere še pogrešamo v našem krogu, prijave se sprejemajo v društveni pisarni vsaki dan in sicer od 18. uri do 19. uri (6—7) in v nedeljo od 9. uri do 11. uri.

— Občinski gospodarski urad, bode izdal izkaznice za premož, in sicer za imetelje stanovanja: Graškega predmestja (Melje) dne 20. oktobra, Notranje mesto (Koroška cesta) dne 21. oktobra, Magdalenskega predmestja dne 22. oktobra. Upravičenci se morajo izkazati z njihovo sladkorno nakupovalno izkaznico. Razdelitev premožja je poverjena sledečim tvečkam: Ernestek Marija, Fliess Fortunad, Horvat Alojzija, Kodrič Stefan, Richter Pavla, Kossi Ivan, Lippert Franjo, Koroschetz Marija, Schreiner Eleonora, Peheim Alojzij in Vertnik Amalija. Nadalje obvešča trgovce, da se zaključijo oddaja sladkorja konsumentom za mesec „kimavec 1920“ z 20. oktobra 1920.

— Za beograjsko potovanje železniških uspokojencev je daroval g. Stevo Tončič 50 K. Srčna hvala. Posnemajte.

— Popisovanje vojni posojil. Stranke, katere so oddale vojna posojila pri tukajšnjem davčnem uradu v popisovanje oziroma predvojna posojila v žigosanje, in še niso dobile od imenovanega urada tožadnega potrdila, blagovoliijo se za ista in sicer v sobi št. 9 takoj zgledati.

— Profesor Marinov zasebni pouk. Poroča se nam, do otvori počitkom novembra t. l. profesor Marin za probujene, pouka željne in potrebne kmetijske, obrtniške in trgovske sinove, hčere in uslužbenice šestmesečni slovenski tečaj za popolno poučjenje 1. gospodarskega-obrtniškega in trgovskega računanja in oblikoslovja; 2. korespondence; 3. knjigovodstva; 4. stenografije; 5. lepopisja in 6. strojepisja. Tečaj se otvori na mnogostranske prošnje in prigovarjanja učencev in staršev za to šolo odrasle učence in učence, ki iz kakoršnihkoli vzrokov trgovskih in tem sorodnih šol nikakor ne morejo in ne marajo obiskovati, si pa vendar želijo v kratkem času nabrati za praktično življenje neobhodno potrebnih znanosti in spretnosti. Priporočamo vevlačno in koristno podjetje kmetiskemu in mestnemu občinstvu najtopleje — tembolj, ker bodo poučevali samo strokovno naobraženi starejši profesorji in učitelji. Prijave je treba vpsolati pred 3. novembrom t. l. profesorju J. Marinu v Mariboru, Sodna ulica 23, II.

Koroške novice.

— Velikovec. Volksverovci so v ponedeljek v velikem številu nameravali napasti in upepeliti Narodni dom. Naše orožništvo jih je razgnalo in aretiralo nekaj kolovodij.

— Velikovec. Nemci so vjeli v ponedeljek nekega našega kolesarja ter ga zaprili. Sele na intervencijo plebiscitne komisije so ga izpustili. Kolo so mu pa nemčurji zaplenili.

— Nemško divjanje. V soboto so volksverovci napadli v Ponikvi 15 naših ljudi, ki so spali na nekih svistih. Tem so pomagali domačini, oboroženi z vijlami, grabljami in kosami. Slovenci so bili primorani se umakniti. Na naši strani sta bila dva ranjena. Nekega Alojza Rožmana, ki je šel po pomoč, so volksverovci zagrabili in ga zelo težko ranili. Prepeljali so ga Slovenci umirajočega v pliberško bolnico.

— Iz Mežice. Orožniki so razorožili 101 volksverovca, ker so hoteli izzvati nemire in nameravali preprečiti dovoz slovenskih glasovalcev na volišče. Bili so uklenjeni in eskortirani v železniških vozovih nazaj proti Celovcu. Večina teh ljudi je posedovala takozvane „Tot-schlägerje“, neko smrtonosno orožje na zmeti. V vozovih so se ironično po-

smehovali ter pretili: „Wir werden alles mit Blut heimzahlen“.

— Sleparije nem. zastopnikov pri glasovanju. Po izjavah naših ljudi iz Dobrlevasi in sploh vse okolice, so se posluževali nemški zastopniki pri glasovanju nesramnih sleparij. Dogodili so se številni slučajji, da so bilo oddane nekaterim našim glasovalcem po 2 do 3 zelene in samo 1 belo glasovnico. Naši glasovalci niso na ta način vedeli, kako naj glasujejo ter so oddali vse te glasovnice nepoškodovane v kuverto. Zopet drugi so lagali našim ljudem, da morajo, ako glasujejo za Jugoslavijo, pustiti zelene glasovnice doma in naj oddajo samo bele. Na stotine naših glasov smo izgubili radi tega. Vse te slučajje so protokolirali francoski delegati.

— Sinčavas. V soboto ob 24 uri je neki nemški avto imel defekt ter se je ustavil pri poslopju gospodarske zadruge. Ko je šofer svetil z žepenkami ter iskal defekt, se mu je vnel bencinski rezervar ter eksplodiral. Avto je gorel z velikanskim plamenom. V vasi se nahajajoči Slovenci so pomagali pri gasitvi. Nemški šofer se jim je zahvalil za požrtvovalno delovanje, posebno tudi radi tega, ker so mu obvezali hudo opečene roke. Ko je pa dospel ta dični šofer v Velikovec, je raztrosil gorostasne vesti, da so Slovenci napadli, izropali in zažgali ta nemški avto. Tipičen dokaz nemške kulture.

— Omahljivost in bojazljivost domačih orožnikov na Koroškem. V ponedeljek so zahtevali naši orožniki v Dobrlevasi pomoč proti tamkaj se nahajajočim volksverovcem, akoravno bi jih lahko sami ukrotili. Nemški avtomobili z volksverovci so lahko neovirano dohajali in odhajali, ne da bi jih orožniki poskušili zaustaviti in vrniti. Nemški agitatorji so jim pred nosom razmetavali letake s tako nesramnimi lažmi, da so se celo našim zavednim ljudem ježili lasje.

— Razoroženje Nemcev. V nedeljo je došlo opoldne v Dobrlevasi telefonično poročilo, da so volksverovci ujeli 30 do 40 Sokolov, ter jih nameravajo odpeljati v Celovec. V Sinčavasi se nahajajoči Slovenci so d. bili ukaz, da se nemudoma podajo na pot Dobrlevas—Pliberk, da osvobodijo naše ljudi. Gospodarska Zadruga Sinčavas je dala v to svrhu takoj avto na razpolago, ki je odrinil takoj s 30 Sokoli na pot. Pred vasjo Lavanka so zagledali naši nemški avto, ga obstopili ter jim zasedli pot. V avtu se nahajajočim volksverovcem so dali ukaz, naj takoj oddajo orožje. Ker so Nemci videli, da jim ne preostaja drugega, so dvignili roke ter se pustili preiskati. Odvzeli so jim vse orožje. Med tem časom je pa došlo še šest nemških avtov, naloženih s volksverovci. Ko so videli, da smo zasedli pot, so tudi oni na nas energičen ukaz stopili z avtov ter oddali mnogo revolverjev, boksarjev in takozvanih tofenslegerjev. Po razoroženju so Slovenci potem vse te volksverovce odgnali proti severu.

Sokolstvo.

o Mariborski „Sokol“ naznanja, da je bilo treba preložiti telovadne ure za moško dečo takole: dečki do dopolnjenega 10. leta v četrtek od 15. do 16. ure (3.—4.) in v petek od 16. do 17. ure (4.—5.); dečki od dopolnjenega 10. leta naprej v četrtek in v soboto od 16. do 17. ure (4.—5.). V ta oddelek se morejo vpisati tudi mlajši dečki, če imajo v četrtek popoldan do 16. ure šolo. Telovadnica na Zrinjskega trgu.

Kultura in umetnost.

— Ljubljanski zvon. Vsebina osme številke: Ivan Albrecht: Meditacija. — A. Gradnik: O ti življenja črnočrni vir. — Ivo Sorli: Gospa Silvija. Povost (Dalje). — Dr. Avgust Žigon: Korytkova pogodba z Blaznikom iz leta 1838. (Dalje). — Miran Jare: V noči. — France Veber: Bergsonova teorija smešnega. (Dalje). — Stano Kosovel: Brez besede. — Ivan Zorec: Mana. (Iz zbirke „Pomenki“). (Konec prih.) — e rano Roš: Iz polnih čas. — Dr. France Goršič: O samorastlem pravu. (Konec prih.) — Izo Gruden: Narahlo, tiho. — Ivan Albrecht: Tomijeve Tina mlada leta. (Dalje). — Miran Jare: V rokah hlad. — Marija Kmetova: Večerna. — A. Gradnik: Na gorškem gradu. — Književna poročila: Sorli Ivo: Sorodstvo v prvem členu. (J. A. G.). — Melik Anton: 7godovna Srbov, Hrvatov in Slovencev II. (Milko Kos.). — F. M. Dostojevskij: Bele noči Mali junak. (Josip Vidmar.). — Markič Mihael: Izpopolnjena in izenostavljena silogistika. (Fr. Veber.) (Dalje). — Lazarevič L.: Belezke iz okupiranog Beograda 1915—1918. — (Ivan Zorec.) — Kronika: Prešeren in Zupanič v angličtini. — Društvo prijateljev humanistične gimnazije. — Naši prevodi. Nove knjige.

Sloven. narodno gledališče

Repertoire bodočih dni:

V torek 12.: „Zemlja“. Ab. B—4.
V sredo 13.: „Brat Martin“. Ab. C—2.
V četrtek 14.: „Marija Magdalena“. Ab. B—5.
V petek 15.: Zaprto.
V soboto 16.: „Sen kresne noči“. Izv. ab.
V nedeljo 17.: Popolne ob 15. uri ljudska predstava ob znižanih cenah „Hlapci“. Zvečer ob pol 20. uri: „Kralj na Betajnovi“. Izv. ab.
V ponedeljek 18.: Zaprto.
Danes v torek gre preko našega odra peta novitela v sezoni „Zemlja“ od Schönherja, katero režira Milan Skrbinašek, ki igra obenem tudi glavno vlogo v igri.
Uprava gledališča je začela izdajati revijo „Zrje“, koje prva številka je izšla v soboto. List jo izhaja vsako soboto in sodeč po prvi številki bo jako dober preled našega kulturnega delovanja. Urejuje o dr. Strmšek. Cena K 3.—. K listu se še povrnemo.

Sport.

: Sahovski klub v Veliki kavarni. Na seji dne 8. t. m. se je sklenilo, da se v pripori drugi klubov turnir in sicer v dveh skupinah. V prvi skupini bodo igrali močnejši igralci, v drugi začetniki. Končno odloči o porazdelbi v skupine klubov odbor, zlasti ako bi bilo številčno razmerje med obema skupinama neprikladno. Vsak, kdor se bo prijavil, bo moral igrati do konca: neigrane partije bodo voljale za izgrubljenje. Prijave za turnir sprejema v klubovi kavarni do 18. t. m. klubov tajnik g. Zei, oz. predsednik g. Fava. Razporejena bo pri blagajni tudi polna za prijavo turnirja. Turnir bo začel 25. t. m. in traja največ tri tedne. Kot klubov večer velja petek. Natančnejše informacije daje tajnik. Vsak član naj plača zao-talo članarino.

Najnovejša poročila.

Situacija na Koroškem.

LDU Velikovec, 11. oktobra. Snoči so se velikovski Nemci zbrali pred hišo gospod Pogačnika, starega in občepoštevanega meščana. Razgrajali so in grozili Pogačniku ter vpili: „Heraus mit dem SHS-Hunde, zwei Tage hat er noch Zeit zu leben!“

LDU Velikovec, 11. oktobra. Danes zvečer je v Velikovcu vse mirno. Velikovški in celovski razgrajali so se poskrili v prostorih Tschebulove gostilnice, ki je podobna folksverovski trdnjavi. V tem poslopju je tudi italijanska zastava vihrala nad nemškimi folksverovci. Zadnji teden so se med nemškimi demonstranti v Velikovcu čestokrat opazali italijanski podčastniki, ki

so tudi aktivno demonstrirali z njimi. Glavni trg je danes popolnoma prazen. Videti so samo naše ojačene varnostne straže. Nemci so nameravali, nocoj v pripori veliko demonstracijo. Ko se pa dospele naše varnostne straže, so se celovski avtomobili hitro zopet odpeljali.

LDU Velikovec, 11. oktobra. Gostilničar Kandutsch se je danes na Glavnem trgu vsajal nad francoskim nadzornikom orožništva in ga psoval: „Ist das Pariser Justiz!“ Nadzorniku je bilo že preveč razgrajanja volksverovcev. Hotel je napraviti red. Pri tem je pa neka ženska, zagrizena Nemka, polila francoske vojake z okna z vodo. Opaža se, da postajajo Nemci čimdalje bolj jezni na Francoze radi njihovega objektivnega postopanja. Francoski častnik je našim varnostnim stražam prepo-vedal prepevanje na Glavnem trgu z ozirom na mir in red. Ko se je pripeljal na Glavni trg italijanski častnik z avtomobilom, so ga Nemci sprejeli s huronskim vpijem „eviva Italia!“

LDU Borovlje, 12. oktobra. Včerajšnji dan je bil ponekod precej buren. Dopoldne je okrog 200 volksverovcev udrlo v Vovbre. Obkolili so župnišče, kjer so naši fantje stražili župnika. Stražniki in naši fantje so zajeli vso tolpo in jo odvedli proti Celovcu. Po drugi verziji so odvedli poštarja v Vovbrah. Snoči, nekaj pred 20. uro, je skupina volksverovcev, okoli 15 oseb v Hodišah napadla g. Bitenca, brata učitelja Bitenca. Streljali so nanj s samokresi in ga ranili na glavi, potem pa pobegnili. Naši orožniki, ki so medtem dobili ojačenja okrog 60 mož, zasledujejo napadalce.

LDU Pliberk, 11. oktobra. Noko ob 22. uri so neznani požigalci hoteli zažgati hišo nadgeometra Gvajca. Zabil je požig s tam, da je streljal na požigalce ter pravočasno pogasil ogenj. Naša patrola je zasledovala požigalce, ki so streljali nanjo iz bližnjega gozda. Nastala je pravcata bitka, vendar pa ni bilo nobenih izgub. Gvajčeva hiša stoji blizu kolodvora. Gvajc je bivši general mestne občine Pliberk in tudi slovenski član glasovalnega odseka v Pliberku. Ob 23. uri je nenadoma izbruhnil požar pri posestniku Hartmanu, ki je slovenski član glasovalnega odseka. Ogenj je popolnoma vpepelil gospodarsko poslopje. Ljudstvo je silno razburjeno. Ker je v veliki nevarnosti, prosi za vojaško asistenco.

LDU Sinčaves, 11. oktobra. Včeraj so tukaj naše varnostne straže pregledovale avtomobile volksverovcev in jim odvzele veliko zalogo orožja in municije.

LDU Celovec, 11. oktobra. Volksverovci in delavci, ki so jih poslali v cono A, so dobili novo obleko. Ko so prejeli obleko, so zahtevali še nove čevlje. Ob- ljubili so jim tudi te, toda po plebiscitu.

LDU Dobrlevas, 11. oktobra. Tukajšnji občinski zaporji so bili včeraj polni, kakor se nikdar poprej. Zdihovalo je v njih nad 200 volksverovcev, ki so se bili dali podkupiti, da so prišli v cono A agitirati ter ogrozati naše prebivalstvo. Varnostne straže so jih zaporedoma polovile, razorožile in poslale včeraj v cono B. Volksverovci so zelo poparjeni in so grozili nemškutarjem, da se bodo za vso to blamažo osvetili v Celovcu.

LDU Kazaze, 11. oktobra. Naše varnostne straže so ujele osem volksverovcev, jih razorožile in zalele.

Gospodarstvo in trgovina.

| Nemški promet z Indijo. Nemčija je zgradila nov parobrod „Hamburg“ ki je nastopil včeraj (torek) svojo prvo pot pod nemško zastavo v nizozemsko Indijo. Parnik je last nemško-avstrijske družbe ter zavzame 12 tisoč ton.

| Brezžično brzojavno poslovanje med Francijo in Romunijo. V sporazumu z upravo pošte v Rumuniji se uvede te dni brezžični brzojavni promet s Francijo in to direktno. Pristojbine bodo iste, kakor pri navadnih brzojavkah.

| Brzojavna zveza Beograd — Praga — Ljubljana — Trst. Početkom 5. t. m. se je otvorila direktna brzojavna zveza med Beogradom, Prago, Ljubljano in Trstom. S tem je mnogo pomagano posebno našim trgovskim krogom, ker doslej nismo imeli z Italijo nikake direktne brzojavne zveze, ampak so se morali brzojavni namenjeni za Italijo pošiljati preko Dunaja.

| Paketne tarife. Za paket brez označene vrednosti do 3 kg. teže se plača na pošti 1'50 dinarja, od 3—5 kg. teže 2 dinarja, od 10—15 kg. teže 6 dinarjev, od 15—20 kg. teže 8 dinarjev. Paketi preko 20 kg. teže se ne sprejemajo v odpošiljatev. Za večje pakete znaša taksa 50%, več kakor za označene. Za paket z označeno vrednostjo se plača poleg označene takse po teži še taksa po označeni vrednosti in sicer za vsakih 300 dinarjev označene vrednosti po 30 par. Za dostavitev paketa na dom se plača 60 par. Največja označena vrednost paketa more biti 1000 dinarjev. Od 1. t. m. dalje se plačuje taksa v poštinih znamkah, ki se prilepijo na spremnico.

| Vinska trgatev na Francoskem bo dala letos kakih 5 milijonov hl. manj kakor lansko leto.

| Trgovcem in obrtnikom na znanje. Gremij je dobil od ministrstva financ obvestilo, da mora vsak trgovec ali obrtnik, ki dobi blago iz inozemstva, deklaraciji priložiti na tukajšnji carinarni tudi originalen račun, ter na istem lastnoročno potrditi: „Račun je originalen i u svemu ispravan.“ Na račun prilepijo je tudi za 20 para kolek. To potrdilo velja za račune ki imajo nad 1000 dinarjev vrednosti. Pri nižjih računih tega ni treba navesti. Ako se dokaže nepravilnost računa, nosi odgovornost za to deklarant sam. Da se torej zacarinjenje ne zdrži, naj vsakdo pravočasno predloži pri deklariranju blaga omenjen račun. V slučaju, da prevzame carinjenje kaka agentura ali spediter se ima tem račune doposlati.

| Kriza v bolgarski tobačni trgovini. Kakor znano, v Bolgariji tobak ni monopol, kakor je pri nas v Jugoslaviji, radi tega tudi navijanje cen tobaka v Bolgariji ni tako oče-

ruško, kakor je pri nas. Bolgarska pridela ogromne množine tobaka, katerega večinoma izvažajo. Kar pa je sedaj uvedla bolgarska uprava tako visoko izvozno carino, bolgarski tobak na svetovnih tobačnih tržiščih ne more konkurirati s turškim in grškim tobakom, je nastala v bolgarski tobačni trgovini velika kriza, ki je povzročila, da so cene padle za 50—70 odstotkov. Naj ob tej priliki omenimo še, da se naš tobak mora prodajati v inozemstvo tako ceno, da stanejo tam iz našega tobaka izgotovljene cigarete mnogo manj, kakor pa pri nas doma. To je tudi blagoslov monopola.

| Francoske tovarne poljedelskih strojev so uredile razstavo svojih izdelkov, ki kažejo znatne napredke. Razstavo sta posejila tudi justični in poljedelski ministri.

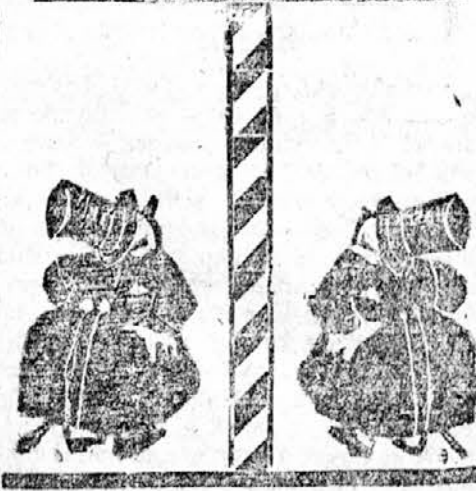
| Velesojem v Pragi. Praga je priredila sedaj prvi velesojem, katerega se je udeležilo nešteto domačih in inozemskih kupcev, tako da je po svojem obsegu prekosil znane lipske sejme. Dočim je bil prostor mejen samo za 7 tisoč prodajalcev, se jih je prijavilo v splošnem nad 16 tisoč. Prodalo se je blaga za več stolet milijonov čehoslovških kron. Sklenilo se je, da se v aprilu prihodnjega leta otvori pomladanski sejem.

Glavni urednik: Radoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Zahtevajte v vsaki gostilni in kavarni „Tabor“!

Ali ste že pristopili
Jugoslovenski Matici?

Mala oznanila.

Pisna dekla, ki bi bila sposobna za vsako delo v manjšem poslovanju na deželi, se sprejme takoj. Plača 80 K in eno novo obutalo na leto. Vpraša se pri Zaff na Pobrežju. 611 5—2

Izgubila se je na poti od Limbuša do Studenc denarnica z dokumenti. Pošten najditelj naj jo odda proti dobri nagradi pri Perc Tomažu, Gosposka ulica 56. 610 2—2

Konferista, perfektnega slovenskega in nemškega stenografa; korespondenta in strojenisca, zmožnega slovensčine in nemščine in po možnosti tudi srbohrvaščine sprejme za takoj v stalno službo Janko Podgoršek, Maribor, Vetrinska ulica št. 14. 580

Kdor bi sprejel na stanovanje in v oskrbo ključavničarskega vajenca iz dobre rodbine, naj naznani svoje pogoje upravnštvu pod značko „Strelec“. 593

V okolici Maribora želim vzeti malo posestvo z poslopjem in enim ovratom zemlje v zakup. Ponudbe pod „Posestvo“ na upravništvu. 590

Proda se perzijska preproga, stojalna ura, salonsko ogledalo, gostilniški plašč. Naslov pove uprava. 592

Išče se stanovanje z 2—3 sobami, kuhinjo in mogoče z vrtom v mestu ali okolici lahko pol ure oddaljeno. Ponudbe na upravništvu pod „Stanovanje“. 594

Mehovano mesečno so-bo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. novembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod „Soba“ na upravo tega lista.

Prva slovenska hrivnica se slavnemu občinstvu priporoča. Za točno in čisto postrežbo se jamči. Fran Novak, brivski mojster, Aleksandrova cesta št. 22 (prej G. Gredlič). 243

Svoji k svojim!

Naibotisi pisalni stroj
UNDERWOOD
stane samo 18.000 K.
Koroča se pri turiki
Ludovik Šef, Maribor
Prešernova ul. 1 506
Zastopnik „Underwood“-stroja in pomnožev. aparata „Opalograph“.
Tel. 148. Brzoj.: Papiršef Maribor

Zaloga spalnih sob po najnižjih cenah
Ernest Zelenka, tapetnik in dekorater

Šolska ulica št. 5 361 20—19

Pohištvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprema, podložni, modroci, otomane, spaln in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapetiranega pohištva v vsakem elogu od proste do najfin. izvršitve po jako nizkih cenah pri trditvi za pohištvo

KAREL PREIS, Maribor
Siemšček trg št. 6

Svoboden ogled! 217 Ceniki zastoj!

5 tonski auto

Braunschweigerbüsing, 12 voz, popravljen z garancijo, z železnim obročem in nerablenim štedilnikom za bencin, se zaradi pomanjkanja prostora proda za ceno 150.000 nemško-avstrijsko kron pri spediterju Aug. Mayer, Dunaj, V/1, Gartengasse št. 11. 587 3—3

Širite povsod naš list!

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pisna vina in sveže pivo.

Fr. Sticker.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pri staniška ulica 2.

Telefon št. 375

Speditija vseh vrst. o Sprejemanje blaga v skladišča.
Zacarinjenja in zavarovanja. o Mednarodni prevozi.

:- Špedicijsko dostavno podjetje južne železnice. :-

„BALKAN“

MARIBOR

Pisarna: Aleksandrova cesta 13. — Skladišča: Aleksandrova cesta 70, Koroška cesta 16.

Centrala: LJUBLJANA. — Podružnice: MARIBOR, BEGRAD, ZAGREB, TRST, WIEN.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru

Deln. glavnica z rezervn. zakladi okrog 50 mil. kron

CENTRALA V LJUBLJANI

Deln. glavnica z rezervn. zakladi okrog 50 mil. kron

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju, ekspozitura Ptuj.

Obrestule višje na knjižice in na tekoči račun s 3 odstotkov brez odpovedi, proti trimesečni odpovedi s 4 in četrt odstotkov štiti.
Kupuje in prodaja devize, valute, vrednostne papirje itd., sekondarna stanja, delnice, vrednostne papirje itd.

Izdaja čeka, nakaznice in akreditive.
Daje trgovaške kredite pod ugodnimi pogoji in predume na vrednostne papirje in blago.
Izvršuje vse bančne transakcije.